

4

2014
10. årgang

Fjæreposten

FMU rekrutterer:

Kjempegjeng
MILK
på lederkurs

kontakt fjære menighet

For å si det som det var: Jeg hatet norsk stil som pesten. Særlig fra ungdomsskolen og oppover. Nå er kanskje begrepet gitt ny identitet og forkledd som noe annet. Resonerende oppgaver – det var til å bli dårlig av. Egentlig er det rart, for jeg likte å skrive. Og skrev gjorde jeg, og drev min norsklærer til fortvilelse. Men ikke slik «man forventet». Den beste tilbakemeldingen fikk jeg fra min klokkeste norsklærer, Roger Anton Bye: «Vær snill og ikke servere meg biff når jeg ber om kjøttkaker.» Han skjønnte hvor landet lå, men kunne ikke skåne meg for eksamenssensorene. Så jeg fikk hoppe når de sa hopp. Som frustrert lærerstudent spissformulerte jeg følgende påstand: «Om det skulle dukke opp en ny Ibsen her i landet, er det i alle fall ikke skolens skyld.»

Jeg misunner ikke dagens elever som til stadighet skal tilpasse seg «noen andres» krav og forventninger. Jeg må sitere, og ære den som æres bør, journalist Olav Egil Aune i Vårt Land om det rådende læringsregime: «De har eltet seg inn i en pæreveling av av angst- og suksessorientert læringsstrategier, for så allikevel ikke å nå fram. Fordi individuelt uttrykk og hjertets kreativitet ikke er børsnotert. Hvem vet hva som er perfekt? Du får ikke en «sekser» for å prøve noe nytt og være unormal. Nysgjerrighet gir aldri en sekser...» Og videre: «Nokkelverket er å tilfredsstillte, metermålingene yter ikke nysgjerrigheten det grunn.»

Jeg valgte lærerjobb i folkehøgskolen, nettopp for å kunne spille på nysgjerrighet. «Hvem er jeg? Hvilke talenter har jeg? Hvilke valg og strategier bør jeg velge for å bygge min plattform for livet? Hvordan bli trygg, modig og sterk som meg selv? Ikke perfekt og ikke formet etter andres forventninger, men som den jeg innerst inne vet jeg vil være og bli. Hva vil jeg stå for? Hva vil jeg bruke livet til? Hva kan jeg utrette i samspill med andre?»

Brorparten av de jeg hadde som elever var ikke sekserkandidater, i alle fall ikke i skolefag-disipliner. Men mange var sterke, kreative, nysgjerrige, sosiale, vennlige, hjelpsomme, modige, morsomme, flinke hver på sine områder. Og sekserkandidatene fikk endelig trekke pusten og spille ut sider av seg selv som aldri hadde fått komme til uttrykk i skolegangen så langt. Det var mange nydelige personligheter og mange glitrende møter med unge mennesker.

Når alt kommer til alt handler livet om å kunne være den best mulige utgaven av mennesket meg. Ingen av oss hverken er eller blir perfekte etter noen standarder. Yury og Yulia du kan lese om her i avisen, har fattet et viktig poeng: De reiser opp russiske barn ved å vise dem omsorg, og så lære dem å vise omsorg for andre mennesker. Slik hjelper de barn og unge å få livet sitt på sporet igjen og komme videre. «Omsorg» burde være et skolefag. Har ikke verden plenty nok av egoister og mennesker som bare har ett stort mål i livet: å mele sin egen kake og kare til seg så mye som mulig?

Vi skal si til ungdom «som kommer innenfor våre dører»: Du vet vel om at du er verdifull? At du er viktig her og nå? At du er elsket for din egen skyld? For ingen annen er som du!

Det er noe nedverdiggende ved at ungdom skal bruke en masse tid og krefter på å treffe blinken — finne ut hva som skal til for å få «sekseren», — tilpasse seg — men få liten eller ingen stimulans til å skape, forske, finne ut om seg selv og egne krefter, sin egen originalitet. «Vi fødes som originaler og dør som dårlige kopier» — blir det sagt. Det er noe i det. Jesus sa noe viktig om dette ved å peke på at vi er som lemmer på et legeme, hvor vi har ulike oppgaver med våre ulike ferdigheter og forutsetninger. Ikke på slump, men villet. Vi er skapt ulike for å bidra til mangfoldet, og til å utfylle hverandre, være fellesskap og samhandle mot felles mål. Motsatsen til å ikke ville tilpasse seg «sekser»-kjøret er ikke automatisk giddesløse og unnasluntring. Nei, etter mine begreper har det mer med **begeistring** å gjøre. For noen betyr det at de likevel får sin fortjeneste «sekser» når alt skal måles og veies. For andre kan det være nok og viktigere at de får oppleve gleden i at tilværelsen er trygg, meningsfull og utfordrende, og at de gjennom hjelp, veiledning og utfoldesemuligheter opplever at de vokser i sitt eget liv.

Peer Rødal Haugen,
redaktør

neste avis kommer 21. oktober

Nr. 5 utkommer 21. oktober, materiellfrist 9. oktober
Nr. 6 utkommer 18. desember, materiellfrist 4. desember

REDAKTØR / FORMGIVER / ANNONSER:
Peer Rødal Haugen
e-post: redaksjon@peers.no
TELEFON: 99261422

KONTO: Fjæreposten, 2840.31.19581
ADRESSE TIL REDAKSJONEN:
Fjæreposten v/ red. Peer R. Haugen
Krokvn. 16, 4870 Fevik

UTGIVER: Fjære menighetsråd
OPPLAG: 5000, 6. utg. pr år
TRYKK: Agderposten trykk
DISTRIBUSJON: Norpost

www.fjæreposten.no er Fjære menighets nettside. Der finner du nyttig informasjon om menigheten og om arrangementer. I tillegg finner du er også alle tidligere utgaver av Fjærepestens papirutgaver fra 2005 og fram til sist utkomne avis.

Kirketjener i Fjære
Håvard Backe
T: 37 09 11 40

Kirketjener i Fjære
Helge Flaath
T: 37 09 11 40

Menighetspedagog
Ingunn Metveit Olsen
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Kateket
Kjell-Olav Haugen
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Musikals leder i Fevik
Kirsti Pedersen Haugen
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17 / 40

Barne- og ungdomsarb.
Eli Anne Haugen
eha@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14
Organist i Fjære

Andrea Maini
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15
am@grimstad.kirken.no

Daglig leder
Anne Marie Midtbø
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Sogneprest
Helge Spilling
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Kapellan
Oddvar Tveito
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Barne- og ungdomsarb.
Ingvild Wangenstein Limm
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Kirkegårdsarbeider
Rune Skomedal
T: 37 09 11 40

Adresse: Fjærevn. 185, 4885 GRIMSTAD
Sentralbord: 37 09 01 00 • 37 09 01 13
Fevik kirke: 37 04 82 33 • 37 09 01 06

Takk!

Jeg vil med dette få takke dere alle som har vært med å gjøre «Sommerkvaldene i Fjære kirke» til en flott opplevelse og til glede og ettertanke for mange. Vi har denne sommeren samlet til sammen 240 personer på de tre kveldene og det har blitt et ekstra bidrag til menighetens arbeid gjennom takkoffer på nesten 10.000,- kr.

Tilbakemeldingen fra flere av de som har vært tilstede er at de ønsker at vi skal fortsette med disse kveldene også neste sommer. Det er noe vi skal få att en avgjørelse på snart, men jeg tror nok at det vil bli noe av det samme neste sommer.

Igjen en takk til alle!

Hilsen Vidar Øvland

fast givertjeneste

Bli fast giver til Fjære menighet
De er enkelt og praktisk for deg som giver, og det gir menighetens arbeid blant barn og ungdom nødvendige, faste inntekter.

Du bestemmer
Selvsagt velger du selv hvor ofte og hvor mye du vil gi. For deg som bruker nettbank, kan du selv legge inn fast trekk der. Bruker du ikke nettbank kan du henvende deg til banken, og de vil hjelpe deg med å lage til et fast trekk. Du kan også betale med giro. Ønsker du å få tilsendt utfylte giroer, henvender du deg til menighetskontoret, tlf. 37090113.

Skattefri gave
Alle gaver over kr. 500,- i løpet av et år, kan trekkes fra på selvangivelsen. Det kan trekkes fra opptil kr. 12.000,-. Ved å oppgi personnummer vil vi sørge for at det sendes inn beretning til Skattekontoret om dette.

Kontonummer: 2840.31.19581
Merkes:
Fast givertjeneste, Fjære

Døpte

«La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som som dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, skal ikke komme inn i det.»
Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem.

Presentasjonen av alle dem som er blitt døpt i menigheten den siste tiden, er viktig stoff i Fjæreposten. Derfor er den også plassert helt framme i avisa. På denne måten vil vi understreke det presten også sier til menigheten etter dåpshandlingen: «Ta vel imot henne/ham!» De er framtiden, og trenger omsorg og forbønn i tiden som kommer. Derfor er det stas med mange dåpsbarn. Og her er de! Denne sommeren var det så mange dåpsbarn at vår trofaste annon-sør med fast plass på denne siden, for en gangs skyld har måttet vike plassen og flyttes til sistesiden.

Evelyn Jacobsen
Døpt i Fjære kirke 1. juni

Leon Kjøberg Henningsen
Døpt i Fjære kirke 1. juni

Leon Steen Lea
Døpt i Fjære kirke 1. juni

Marte Dukane Henningsen
Døpt i Fjære kirke 1. juni

Vegar Hagen
Døpt i Fjære kirke 1. juni

Marius Gjeruldsen-Larsen
Døpt i Fjære kirke 8. juni

Mia Marie Haddeland-Larsen
Døpt i Fjære kirke 8. juni

Milie Lind
Døpt i Fjære kirke 8. juni

Nicholas Larsen
Døpt i Fjære kirke 8. juni

Jone Gjesdal Erichsen
Døpt i Fevik kirke 8. juni

August Buer
Døpt i Fjære kirke 15. juni

Eliah Kristiansen
Døpt i Fjære kirke 15. juni

Erle Belgen Jakobsen
Døpt i Fjære kirke 15. juni

Mila Lucignano
Døpt i Fjære kirke 15. juni

Nora Keen Klepp
Døpt i Fjære kirke 15. juni

Adele Felice Styren-Nordbø
Døpt i Fjære kirke 22. juni

Noah Berntsen
Døpt i Fjære kirke 22. juni

Teodor Elias Widgren Haland
Døpt i Fjære kirke 22. juni

Thea Elise Berthelsen Svennevig
Døpt i Fevik kirke 29. juni

Leander Lien-Thorbjørnsen
Døpt i Fjære kirke 6. juli

Leandra Berge Mathiassen
Døpt i Fjære kirke 6. juli

Theo Henriksen
Døpt i Fjære kirke 6. juli

Elise Reinhardtsen
Døpt i Fjære kirke 13. juli

Nils Sebastian Stad Fosseli
Døpt i Fjære kirke 13. juli

Thias Bermudez Bringsverd
Døpt i Fjære kirke 13. juli

Oddvar Johannes Dale Tveit
Døpt i Fevik kirke 27. juli

Hedda Emilie Salvesen Klokseth
Døpt i Fjære kirke 9. august

Aron Nesvag Ribe
Døpt i Fjære kirke 10. august

Evy Louise Nilsen
Døpt i Fjære kirke 10. august

Hakon Emil Skjeggedal
Døpt i Fjære kirke 10. august

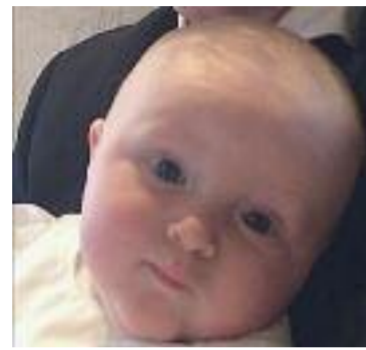
Magnus Haraldsen
Døpt i Fjære kirke 10. august

Mathias Taponen Nordhelle
Døpt i Fjære kirke 10. august

Othilie Bergmann-Taule
Døpt i Fjære kirke 10. august

Sondre Ødegard Sørensen
Døpt i Fjære kirke 10. august

Ella Sommer Pedersen
Døpt i Fjære kirke 17. august

Ingvild Øvrevik Larsen
Døpt i Fjære kirke 17. august

Jonas Riber Pedersen
Døpt i Fjære kirke 17. august

Lukas Andre Rasmussen
Døpt i Fjære kirke 17. august

Malin Holmquist Bjørklund
Døpt i Fjære kirke 17. august

Maren Lande Thygesen
Døpt i Fjære kirke 17. august

Tor-Anders Dalen
Døpt i Fjære kirke 17. august

Når sommeren kommer og dagene blir varme og gode, er det noen som ikke tar ferie. De reiser seg fra skolebenken, og kommer til oss på kirkegården med friskt mot og massevis av arbeidslyst.

Denne sommeren har vi fått hjelp av noen som har vært her mange somre før, og noen som er her for første gang. Opgavene er mange, og men det er aldri klaging fra gjengen vår. De tar fatt, og får jobben gjort, ofte raskere og bedre enn vi forventer. Enten det er vanning og stell av ca. 70 stallegraver, eller renhold av kirke og toalettbygg. På grunn av den tørre sommeren har det ikke vært så mye klipping av plener, så vi har fått tid til å gjøre mye annet. Carlos som kommer fra Ecuador har blant annet ryddet underskogen mellom parkeringsplassen og FMU. Han har nesten ikke vært til å stoppe. Legg merke til hvor fint det har blitt neste gang du parkerer utenfor kirken. Av alt det ungdommene har hjulpet oss med i sommer er kanskje kalking av kirken det som synes best. Det har vært en stor jobb som har blitt ledet Svern Solheim (Kirkegårdsarbeider og Kirketjener i Landvik.) Han er murer av fag, og har vært med på slike jobber før. Blant annet restaureringen av Jarlsberg Hovedgård og Kirke. Løst puss er banket av, og pusset på nytt med kalkmørtel. To sommerhjelper ble lært opp til å kalle. Det sier seg selv at det er sparer oss for store utgifter når vi kan løse slike oppgaver uten innleidd hjelp. Ungdommene har også vært med på den store oppretnings jobben vi holder på med. Der gravminner flyttes inn på rekke og rad, i forhold til fastmerker som blir satt ned i bakken. Dette hjelper oss med å få bedre orden på kirkegården, og frigir mange gravplasser som kan benyttes av andre. Det er veldig nødvendig, for det er ikke mye ledig plass på Fjære. Selv om planarbeidet til ny gravplass er i gang, vil det ennå gå mange år før vi kan ta i bruk nye områder. Den stygge konteineren på Fevik har blitt malt. Grimstad kirke har fått vasking og maling. Østerhus Landvik og Eide har også fått maling og

De som har vært med oss denne sommeren er: Olav Knutson, Edvardt Lønesløyken, Ingvild Lovjømås, Torstein Flaot, Lars Andersen, Karen Hortemo, Carlos Humberto Parra Hidalgo, Karoline Spilling, Anders Igland, Johannes Morterud og Eivind Hillesund

nødvendig stell. Som dere sikkert forstår er denne gjengen både flittige og flinke, og ikke minst blide. Vi takker for hjelpen i sommer. Og håper dere kommer tilbake sammen med vårsola neste år. Hilsen kirketjenerne og kirkegårdsarbeiderne.

Aut. Rørleggerfirma
Rørlegger Liene AS
Fevikveien 34
4870 Fevik
Telefon: 37 25 81 90
Faks: 37 25 81 91
E-post: post@liene-vvs.no
Åpningstider:
Mandag – fredag: 07.30-15.30
Torsdag: 07.30-17.00
Lørdag: stengt

det skjer SNART
Kunstutstillingen i Fevik kirke 18.-26. oktober
Skapt for å skape
Hovedutstiller i år er **Sine Nielsen**
Øvrige utstillere er: Sven Nielsen / Helge Bøe / Zeljko Uremovic / Håkon Sundal / Gunvor Vaule.
Søndag 26. oktober deltar **Per Anders Nordengen** på gudstjenesten på formiddagen og på temakveld om kvelden samme dag.
Utstillingen er en salgsutstilling med åpningstid fra kl.18 hver kveld, unntatt mandag og fredag. Lørdagene og søndagene blir det noe annerledes åpningstid enn hverdagens, se plakat.

det skjer SNART
ProKor med Prøysen -kveld

Fevik kirke 22. oktober kl. 19.30
Det blir Prøysen-kveld onsdag i kunstutstillingsuka i Fevik kirke i anledning 100-årsjubileet for den folkekjære trubadurens fødsel. ProKor, med sine mange dyktige solister og musikervener, inviterer til en festkveld med noen av smykkene fra Prøysens rikholdige diktning. Det blir stubber, vers, og sanger han laget for både store og små, og selvsagt blir det anledning til å synge med. Gjør gjerne som koret og still i tidsriktig antrekk fra dengang. Kaffe og vafler i pausen. • Entré kr 100,-

Conradi Begravelsesbyrå
FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD
Innehavere
Tonje Margrete og Trond Magne Teistedal
Vi besørger alle byråtenester
Tlf. 37 04 65 95
Hele døgnet

Trosopplæring i Fjære menighet fra 0 - 18 år

BIBEL quiz

Hvem sa:

1 «Så gi da din tjener et lydhardt hjerte, så jeg kan styre ditt folk og skille mellom godt og ondt.»

- 1. Salomo
- X. David
- 2. Simon Peter

2 «Herren må ikke bli harm om jeg taler en eneste gang til! Kanskje finnes det ti der.»

- 1. Moses
- X. Abraham
- 2. Samuel

3 «For så sier Herren, Israels Gud: Melkrukken skal ikke bli tom, og det skal ikke mangle olje i muggen til den dagen kommer da Herren sender regn over jorden.»

- 1. Jesaja
- X. Barolomeus
- 2. Elias

4 «Datteren min er nettopp død, men kom og legg hånden din på henne, så får hun leve.»

- 1. Peter
- X. Saulus
- 2. Jairus

5 «Se, der kommer denne stor-drømmeren! Kom, vi dreper ham! Vi kaster ham i en av brønnene og sier at et rovdyr har ett ham opp.»

- 1. Davids brødre
- X. Josefs brødre
- 2. Sadrak, Mesak og Abednego

6 «Ikke tving meg til å forlate deg og vende tilbake, for: Dit du går, vil jeg gå, og hvor du bor, vil jeg bo. Ditt folk er mitt folk, og din Gud er min Gud.»

- 1. Noomi
- X. Rut
- 2. Ester

7 «Herre, bryr du deg ikke om at min søster lar meg gjøre alt arbeidet alene? Si til henne at hun skal hjelpe meg.»

- 1. Marta
- X. Maria
- 2. Salome

8 «Gud har fått meg til å le. Og alle som hører dette, kommer til å le med meg.»

- 1. Hanna
- X. Elisabeth
- 2. Sara

Riktig svar:
1. Salomo
2. Simon Peter
1. Moses
X. Abraham
2. Samuel
1. Jesaja
X. Barolomeus
2. Elias
1. Peter
X. Saulus
2. Jairus
1. Noomi
X. Rut
2. Ester
1. Marta
X. Maria
2. Salome
1. Hanna
X. Elisabeth
2. Sara

MILK for ungdommen

Kjell-Olav Haugen
tekst & foto

MILK er et tilbud primært til fjorårets konfirmanter eller andre. MILK står for minilederkurs. I Fjære menighet er vi så heldig å ha et flott ungdomsarbeid som konfirmanterarbeidet er knyttet opp mot. Flink ungdomsledere inpirerer andre til å bli med, og i år har det tatt helt av. 28 stykker har meldt seg på. Av disse er 26 fjorårskonfirmanter og to er eldre. Kurset startet opp onsdag 27. august med en spent gjeng. På grunn av mange deltagere har kateketen i Fjære, Kjell-Olav Haugen, fått med seg tre fra FMUs lederteam, Åse Mari Flaath, Kristine Henningsen og Edina Thorsnes. Sammen skal disse ha ansvaret for gjennomføringen av kurset. Kurset består av en teoridel med innlagte praktiske øvelser, og en praksisdel. Til våren vil de som har bestått kurset få et flott kursbevis som de kan legge ved CV-en sin.

Kurset foregår på FMU-bygget. Hver samling er lagt opp med et tema, et måltid som deltakerne selv lager, og en avslutningsdel. Vi er gjennom mange tema som enkel lederpsykologi, gudsbilde, Jesus som ideal, gudstjeneste, andaktstrening og styrearbeid. Deltakerne vil også i løpet av kurset få besøk av en lederskikkelse fra næringslivet. På det første møtet skulle vi presentere oss selv ved hjelp av et maleri hvor fargene hadde forskjellig betydning. Etterpå skulle alle

fortelle litt om seg selv ved å beskrive maleriet. Deltakerne hadde virkelig tenkt gjennom hvem de va og hvilke egenskaper de hadde. Da var det viktig å fortelle dem at Jesus valgte dem som var villige, ikke de som var flinke. Deltakerne på kurset i år har forskjellig monningsnivå, men vi tror at gjennom kurset vil vi oppdage nye sider som vi ikke har sett, og som vi kan bruke i ungdomsarbeidet vårt. Kursdeltakerne skal etter jul ut i praksis, og da har noen praksis i FMU, noen på Alfsam, noen på FUG, og andre på søndagsskole eller andre foreninger. Så er det noen som kunne tenke seg å ha noen ungdommer i praksis, så kan de ta kontakt med kateketen. Lederkurset er viktig og erfaringen er at de som har hatt lederkurs blir lengre

i ungdomsarbeidet. De får et sterkere tilknytningspunkt og de kan få være med til Danmark som ledere til neste år.

Dette er sikkert motivasjon for noen. Første samling var i alle fall inspirerende både for ledere og deltakere.

Hva er dårlig vær?

Ingunn Metveit Olsen

«I sommer har vi hatt veldig flott vær. Sol og varme og gode badetemperaturer. Men så ble det en brå slutt med mye regn en periode. Det hadde vært fint med noen varme kvelder selv etter at jobb og skole var begynt.» Slike kommentarer har vi hørt mange av, og jeg har nok sagt noe lignende selv. Vi liker ikke regn, men på grunn av mangelen på regn i sommer gikk dette ut over bær og vekster. Det ble lite med blåbær i området, og i tillegg var de små. Det var også stor brannfare mange steder i landet. Med tanke på disse to eksemplene har det vært «dårlig» vær i sommer. Da regnet kom, var det helt nødvendig for jorda og de svidde gressplenene. Men vi syns det var dårlig vær. Så hva er dårlig og hva er bra vær? Det kommer an på hvem som ser. Det som vi ser på som dårlig, kan være bra og motsatt.

Slik er det i livet også. Det er vel ikke mange som går igjennom livet uten noen regnværsdager, om det så er noen i det hele tatt. Hvordan hadde det vært med en endeløs rekke av «solskinnsdager» i livet? «Det høres fint ut», tenker du. Jeg undres over hvordan vi hadde vært som personer da? Hvordan skulle man da kunne forstå andre mennesker? Hvordan skulle vi kunne sette seg inn i folks situasjon. Ville vi ikke da i mye større grad være hovmodige og dømmende overfor andre, særlig overfor dem som ikke «fikser livet»? Gud lar det regne over de rettferdige og de urettferdige (Matt. 5,45). Det er i grunn et godt system.

Det var en gang en fattig mann som bodde i en landsby. Han hadde derimot en flott hest som mange var interessert i å kjøpe. En dag var hesten forsvunnet og folket anklaget ham og sa at han var dum som ikke hadde solgt hesten mens han kunne. Men mannen sa: «Vi vet ikke enda om det er en ulykke eller en velsignelse, for vi ser bare et utsnitt av livet.» To uker senere vendte hesten tilbake, og hadde med seg 12 andre hvite hester, alle like vakre. Folket undret seg og

sa til mannen at det var jo en velsignelse det som hadde skjedd. «Det vet vi ikke enda», sa mannen. Mannens sønn begynte å trene villhestene, men falt av og brakk beinet. Folket mente at det var nok en ulykke med disse villhestene. Men mannen sa: «Det vet vi ikke enda, om det er en velsignelse eller ulykke. Det vi ser er bare et utsnitt av livet.» En måned senere brøt det ut krig i landet og alle unge menn måtte inn i hæren. Men sønnen til den gamle mannen slapp, fordi beinet var skadet. Folket mente nå at det brukne beinet likevel var en velsignelse, for deres sønner ville kanskje komme i krigen og aldri komme hjem. Men mannen sa: «Vi vet ikke enda om det er en velsignelse eller en ulykke. Vi ser bare stykkevis og delt.»

I Bibelen står det at: «Alt tjener til det gode for den som elsker Gud (Rom. 8,28).» Ofte kan det være slik at vi gjennom lidelser føler at Gud kommer oss nærmere. Gud kan vende det som er ondt til noe godt. En ulykke kan være eller bli til en velsignelse, og det omvendte kan jo også være tilfellet.

I det gamle testamentet kan vi lese om Job som var en rik mann både i form av penger, eiendom og husdyr, men også i form av kone og barn, og et rettskaffent liv. Men så blir alt ødelagt, og

Job mister alt, og også sin egen helse. Vennene hans kommer til ham i hans nød, og anklager ham. De mener at Jobs ulykke og lidelser har skjedd på grunn av at Job har synd i livet sitt. Men Job holder hele tiden fast på at lidelsene er ufortjent. Han spør seg selv og Gud: «Hvorfor meg?» På tross av sine tap og lidelser beholder Job troen på Gud.

Det er ikke så enkelt som å si at det gode har fremgang og det onde blir straffet. Noen ganger kan vi i livet komme ut for virkelige mørke dager. Og vi kan ikke si at det verken er oss selv eller Gud som har «påført» oss det. Da er det ikke lett å være verken «offer» eller «pårende», eller en bekjent du treffer på gata. Før sa noen: «Herrens veier er uransakelige». Og det er de, men ordene gir for de fleste verken trøst eller mening. Så hva skal vi si? På Modum bad, institutt for sjelesorg, forteller de at det er viktigere å lytte enn å si så mye. Ved festgudstjenesten under St. Ragnvaldsdagene ble innholdet i tidkapselen fra 1914 gjort offentlig kjent. Den inneholdt blant annet et banner med påskriften: «Gud er attåt». Ja, Gud er alltid med oss, både på regnværsdager og solskinnsdager. La oss bevare troen og fullføre løpet.

BARN OG UNGE

BABYSANG, FJÆRE
FMU-huset på mandag kl. 12.00
(påmelding)
SMÅBARNSSANG 0-6 ÅR, FJÆRE
FMU-huset mandag kl. 10.00
FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandag kl. 18.00
ALFSAM, FJÆRE
FMU-huset annenhver torsdag kl. 18.00-20.00

SØNDAGSSKOLE, VIK
Vik bedehus hver søndag kl. 11.00-12.00
TORS DAGSKLUBBEN, VIK
5.-7. trinn, Vik bedehus annenhver torsdag kl. 17.30-19.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annenhver onsdag i partallsuker, kl. 17.30

SMÅBARNSTREFF, FEVIK
Fevik kirke hver onsdag kl. 10.30
SØNDAGSSKOLE / BS-AGENTENE, FEVIK
Fevik kirke annenhver søndag kl. 11.00
ELLE MELLE FEVIK
Elle Melle Mini hver tirsdag i Fevik kirke kl. 17.15
Elle Melle Tween hver tirsdag kl. 18.15
UNGDOMSGRUPPA PÅ FEVIK (FUG)
Fevik kirke torsdag kl. 19.00. Første fredag i mnd kl. 19.00

JENTEFORENING, HESNES
Hesnes bedehus, for ca 4 år og oppover annenhver tirsdag kl. 17.30-19.00
GUTTEFORENING, HESNES
annenhver onsdag, for 4. klasse og oppover
FREDAGSKLUBB, HESNES
annenhver fredag for 5.-7. klasse

VOKSNE

MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00
PROKOR, FEVIK
øving onsdager i Fevik kirke kl. 20.00-22.00
FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell onsdager kl. 19.30
ELDRETRUFF, VIK
på Vik bedehus kl. 16.00 hver fjerde tirsdag i mnd.

Kontaktopplysninger se s. 2
Se også www.fjæreposten.no

Du gjør det du kan
– vi gjør det vi kan!

Avdeling av Multi Regnskap AS
Sømsveien 5, 4870 Fevik - Tlf. 37 04 40 06
www.fevikregnskap.no

EURONICS Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!

Europas største el-kjede

Frøde Jan

Topland Begravelsesbyrå
Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP
Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

preken teksten

«Har jeg ikke lov til å gjøre som jeg vil med det som er mitt? Eller ser du med onde øyne på at jeg er god?»

Illustrasjon: Svønn A. Hansen

1 For himmelriket er likt en jordeier som gikk ut tidlig en morgen for å leie folk til å arbeide i vingården sin. 2 Han ble enig med arbeiderne om en denar for dagen og sendte dem av sted til vingården. 3 Ved den tredje time gikk han igjen ut, og han fikk se noen andre stå ledige på torget. 4 Han sa til dem: 'Gå bort i vingården, dere også! Jeg vil gi dere det som er rett.' 5 Og de gikk. Ved den sjettede time og ved den niende time gikk han ut og gjorde det samme. 6 Da han gikk ut ved den ellelvte time, fant han enda noen som sto der, og han spurte dem: 'Hvorfor står dere her hele dagen uten å arbeide?' 7 'Fordi ingen har leid oss', svarte de. Han sa til dem: 'Gå bort i vingården, dere også.'

8 Da kvelden kom, sa eieren av vingården til forvalteren: 'Rop inn arbeiderne og la dem få lønnen sin! Begynn med de siste og gå videre til de første.' 9 De som var leid ved den ellelvte time, kom da og fikk en denar hver. 10 Da de første kom fram, ventet de å få mer; men de fikk også en denar. 11 De tok imot den, men murret mot jordeieren 12 og sa: 'De som kom sist, har arbeidet bare én time, og du stiller dem likt med oss, vi som har båret dagens byrde og hete.' 13 Han vendte seg til en av dem og sa: 'Venn, jeg gjør deg ikke urett. Ble du ikke enig med meg om en denar?' 14 Ta ditt og gå! Men jeg vil gi ham som kom sist, det samme som deg. 15 Har jeg ikke lov til å gjøre som jeg vil med det som er mitt? Eller ser du med onde øyne på at jeg er god?' 16 Slik skal de siste bli de første og de første de siste.»

14. SEPTEMBER / VINGÅRDSSØNDAGEN: **Matt 20,1-16**

Gudstjenestene

Fjære kirke

- 07.09. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling. Dâp. Nattverd.
- 14.09. 11:00 Gudstjeneste v/Vidar Øvland. Dâp.
- 21.09. 11:00 Familiegudstj. v/Oddvar Tveito. Nattverd.
- 05.10. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling. Dâp. Nattverd. Gullkonfirmanter deltar.
- 12.10. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling. Dâp. Nattverd.
- 19.10. 11:00 Familiegudstjeneste v/Helge Spilling. Dâp. Utdeling av bibel til 4-årim4-års bok
- 02.11. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling. Dâp. Nattverd
- 02.11. 18:00 Minnegudstjeneste v/Helge Spilling

Fevik

- 07.09. 11:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito. Presentasjon av konfirmantene. Søndagsskole
- 14.09. 11:00 Gudstjeneste. Søndagsskole
- 20.09. 18:00 Sangkveld med Lund menighetskor fra Moi
- 21.09. 17:00 Familiegudstjeneste v/Oddvar Tveito.
- 28.09. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling.
- 05.10. 19:00 Møte ved Magne Kjetså fra Den norske Israelsmisjon
- 12.10. 11:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito. Søndagsskole
- 18.10. 16:00 Åpning av kunstutstillingen
- 18.-26. okt Kunstutstilling
- 19.10. 17:00 Familiegudstjeneste v/Helge Spilling. Utdeling av bibel til 4-åringene.
- 22.10. 19:30 Prøysenkveld m/ProKor
- 26.10. 11:00 Gudstj. med fokus på diakoni v/Oddvar Tveito. Søndagsskole
- 26.10. 19:00 Temakveld m/Per Anders Nordengen

Lund menighetskor til Fevik kirke 20/9

Lund menighetskor fra Moi har lagt høstens kortur til Grimstad, Fevik og Lillesand helgen 19.-21. september, og gleder seg til å være med på sangkveld i Fevik kirke lørdag 20. september kl. 18.00.

Lund Menighetskor fra Moi består av om lag 20 sangere i alderen 16-65 år. De synger salmer, gospel, nyere kristne sanger, kirkemusikk, keltiske sanger- litt av hvert. Koret ledes av kantor i Lund og Heskestad: Solvor Kvåle Konstali.

På sangkvelden deltar også Gabriela Csepregi og Kirsti P. Haugen. Kollekt til det musikalske arbeidet i Fevik kirke.

TRENGER DU KIRKESKYSS?

Trenger du skyss for å komme deg til gudstjeneste, kan du ringe en av disse kontaktene:

FJÆRE KIRKE

Beth Løhaugen, Kroken, tlf. 48277934
Kari Normann Erlandsen, Hesnes, tlf. 37041333 / 91109837
Berte Marie Reiersølmoe, Bergemoen, tlf. 37042241
Solveig Tønnesøl, Grefstad/Hausland, tlf. 37047191.

FEVIK KIRKE

Oddvar Svalastog, Fevik, tlf. 986589078
Norman Risholm, Fevik, tlf. 90787218

det skjer
SNART

Hilsen PRESTEN Husbytte

Også i år har vi byttet hus med fremmede mennesker et sted i verden. Dette året var det et eldre ektepar fra Australia som ville se Norge der vi bor. Og vi fikk flytte inn i deres hus, og låne deres bil. Det har gitt oss mange små og store opplevelser som har beriket våre liv.

Når vi bytter hus, så bytter vi også naboer og tilhørighet for en tid. Og vi er blitt ønsket varmt velkommen. Bakeren hilser oss med «how are you», og vi får en liten prat om livet. Naboen inviterer på kaffebesøk, og vi får møte to mennesker godt over de 80, som har huset her som sitt feriehus. Ellers driver de en stor ranch, med flere tusen okser. De vet ikke når de skal bli pensjonister. Er vi ute og lufte oss, så hilser folk vennlig på oss. Og noen stopper også opp, og vi deler litt av livet med hverandre.

Takknemlig er et ord som

stadig klinger i tanker og sinn. Vi har vår lille morgenandakt, der vi leser NRK andakten. Og i dag handlet den om takknemlighet.

Av og til kan man kjenne en svalende vind av takknemlighet stryke våre liv.

Å, ja, vi vet at livet er skjørt, sårbart og kan bli tungt å bære. Og vi vet at det er så mange i verden som har det vondt. Har vi da lov til å kjenne takknemlighet?

Jeg tror det. Ikke ved å lukke seg inne og glemme de som lider. Ikke ved å bli livsnytere uten å se min nestes nød. Takknemlighet åpner for å være noe for min neste. Takknemlighet gjør meg varm om hjertet.

I vår morgenandakt nevner vi mange ved navn. Og vi kjenner at det er godt å ha noen å være glad i, noen å høre sammen med.

Vi ble også så glad for at noen der hjemme inviterte

våre husbyttere inn på kaffe.

Man trenger ikke bytte hus for å kjenne på takknemlighet. Men vi synes vi er så utrolig heldige som får oppleve dette også i år. Og så gleder vi oss til å komme hjem. Kanskje er det noen som gidder å høre på oss og hva vi har opplevd denne gangen?

Men husbytte er også å få se og oppleve verden fra et annet ståsted. Også det er lærerikt. Det er vel det vi med et fremmedord kaller empati. Å forsøke å forstå, forsøke å la den andres virkelighet gi meg nye tanker. Jeg tror mange konflikter ville vært unngått ved det.

«Inderlig medfølelse», er ord som ofte blir brukt om Jesus. Han, som foretok det største av alle husbytter da han ble menneske.

Hilsen Oddvar prest

Olavskildeløpet og Ironman-helgen

21. juni ble Olavskilden marsjløp arrangert for andre gang med start fra kirkestua ved Fjære kirke. 40 personer gikk/løp én eller flere runder i den to kilometer lange løypa, og det kom inn kr. 11336,- fra kiosksalg, startkontingent og sponning. Blant annet bidro Ugland Rederier med kr. 3000,-. Inntektene gikk til HimalPartners arbeid mot sexslaveri og menneskehandel i Nepal/India. Over ti tusen nepalske jenter blir årlig solgt som slaver til den indiske sexindustrien, og rundt 200.000 nepalske jenter arbeider som slaver i indiske bordeller, hvor de daglig blir tvunget til å betjene flere titalls kunder.

Politisk engasjement

Sentrale politikere og den norske ambassaden i Nepal ble kontaktet i forkant av arrangementet, i håp om å få til økt politisk engasjement rundt denne tragiske problematikken. Jonas Gahr Støre svarte med å sende en hilsen til arrangementet, og Knut Arild Hareide var sporty nok til å stille opp på et bilde, samt sende følgende hilsen: -Noe av det som river oss smertelig i hjertet, er når vi opplever at barn blir grovt

Rune Bjørklund (over) løp 10 runder og var kanskje den av deltakerne som holdt høyest fart i løypa. Knut Arild Hareide (t.h.) deltar i kampen mot slaveri fra sitt kontor på Stortinget.

misbrukt. De siste årene har vi sett forferdelige eksempler på massevoldtekt av unge jenter i India, vi har hørt om hvordan småjenter fra Nepal blir solgt til bordeller! Uskyldige barn fratras sin barndom, mister sin frihet og blir offer for grovt sexslaveri! Vi kan ikke lukke øynene for dette. Tvert imot! Vi må protestere mot overgrepene! Vi må hjelpe ofrene! Og vi må stanse

slaveriet og menneskehandelen! Derfor slutter vi opp om aksjonen for å hjelpe de nepalske jentene. Dette er frivillig innsats på sitt beste! Takk til alle dere som i dag støtter de nepalske jentene ved å delta! Lykke til med løpet i dag!

Ironman Helgen

9. august gikk den andre utgaven av triatlonarrange-

mentet Ironman Helgen av stabelen med start fra lysløypa på Fevik. I år var dette arrangementet en del av St. Ragnvalddagane. 5 personer stilte opp kl. 08.00 for å svømme, sykle og/eller løpe. Til sammen kom det inn kr. 9000,- fra dette arrangementet i startkontingent og sponning, til Strømmestiftelsens antislaveriarbeid i Nepal.

Bryggekapellet
I GRIMSTAD
Åpent mandag til lørdag 11.00 - 14.00.
Velkommen innom

ARKITEKTKONTORET
Sverre Halvorsen AS
KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tlf: 37251073 mob: 90136635 www.sverrehalvorsen.no

- ARKITEKTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSE PLANARBEID
- EBYPLANLEGGING

FMU- Sommerturen gikk til Belgia

LEKPRESTENS
små funderinger

Hvorfor går vi egentlig i kirka?

Etter at jeg i sommer har hatt en del gudstjenester så har jeg undret meg litt hva det er som egentlig gjør at vi velger å gå i kirka? Kanskje et litt underlig funderingsspmål, men dog like viktig.

Det er mange som etter en gudstjeneste kommer bort til meg og takker for gudstjenesten. Noen av dem får jeg kun sagt takk til, mens andre er det mulighet for en lengre samtale med. Og en av disse samtalene spant seg nemlig rundt nettopp dette spørsmålet – hvorfor går vi egentlig i kirka? Denne erfarne kirkegjengeren var tydelig i sin sak. Det er forkynnelsen av Guds ord som, på en ærlig og tydelig måte, gjør at folk kommer til kirka. Og jeg må vel i utgangspunktet si meg helt enig med vedkommende i det. Men hvorfor kommer det da så få i kjerka når vi mener å vite hva de vil ha?

Jeg har over en tid fulgt litt med på hvordan vi snakker om opplevelsene våre i kjerka. Hva vi «får igjen» for å gå i kjerka en søndag formiddag eller kveld. Og her finnes det sikkert like mange svar som mennesker som åpner munnen til en kommentar, men tror jeg skal kunne gruppere dem i to grupper. Det er «de som går til gudstjeneste ofte» og «de som ikke går der, men har mange meninger om gudstjenesten utifra hva de har hørt om den». Hvem som har mest rett er jo vanskelig å si. For de som går ofte er nok så fornøyd med det de får. Men de aller fleste kommenterer prekenen som viktig for at de kommer. Mens de som ikke går i kjerka ofte synes det er salmevalget, prekenen, liturgien eller dåpen som er for lang, for kjedelig eller for tung og vanskelig. Dette er det ikke lett å bli klok på.

Men hva kan vi gjøre? Jeg for min egen del tenker at det er viktig å gjøre det vi er gode på. La oss ikke gjøre som de politiske partiene som ved valget skal prøve å skaffe seg nye velgere ved å strekke seg bort fra sitt kjerneprogram og sitt egentlige fundament og går på akkord og mister sine trofaste velgere. Vi får aldri en god gudstjeneste eller menighet dersom vi kopierer hva alle de andre har gjort – det blir bare en dårlig kopi.

Skal vi lykkes må vi stå ved det som er sentralt for vår menighet og for vår kirke. Vi må holde fast på det som samlet folk og utvikle oss i en retning som fastholder på disse prinsippene. At et kan høres destruktivt ut – kanskje. Men skal en toppidrettsutøver vinne et maraton løp, så må det årevis med trening til. Skal en toppklubb i internasjonal fotball være i verdenstoppen over år, så må de ha kjerneverdiene sine i orden og følge dem og la dem gjennomføre hele sin virksomhet.

Sommeren 2014 er historie. Vi i FMU ser tilbake på en fantastisk sommer der turen vår til Belgia ble et stort høydepunkt.

Thorvald Hansen
tekst

Jenny Z. Haugen
foto

Torsdag 31. juli var det en spent gjeng som entret FMU-bussen. Kun et par av den eldre garde hadde opplevd FMU-tur til Belgia. En båttur over dammen og mange timer i den flotte FMU-bussen stod for tur. Etter at mammaer og pappaer hadde felt de obligatoriske tårene og ungdommen hadde gitt de viktige ha det klemmene, så var

turen i gang. Knut og Thorvald kjørte bussen gjennom Danmark, Tyskland, Nederland og Belgia. Underveis var det quiz, søvn og tissepauser. Vel fremme i Center Parcs hadde bussen knapt nok stoppet før FMU-erne var på vei i Badeland. Den drøye uka i Belgia ble innholdsrik. Alt i fra bading, badminton, gå på slakk line, minigolf, fornøylespark, sykkelkultur, shopping, beachvolleyball, matlaging og mye mere.

Mye god underholdning ble servert hver dag. Enten i form av lek eller konkurranser. Lyden av Belgia gikk som en farsott hver dag, der premien var en kjeks til 20 cent. FMUs egen avis gikk i trykken hver natt og var bokstavelig talt rykende fersk. Den inneholdt alt fra seriøse nyheter til som regel mindre seriøse nyheter. Kontaktannonser var veldig populære i år.

Morgen- og kveldsmøtene ble gode opplevelser både for

deltagere og ledere. Lovsangsteamet til FMU er i en klasse for seg. Dyktige musikere som kan formidle budskapet med sang og musikk. Temaet for turen var «troen min», og her ble det mange fine andakter og vitnesbyrd fra FMU-lederne. Mange fikk et annet inntrykk av hva det vil si å være kristen.

Nye vennskap ble til og som alltid på en FMU-tur var det nok noen som opplevde at hjertet slo litt fortere enn vanlig. Mange gode samtaler ble det også i løpet av uka, og maaange timer i buss! Men du og goy det var!

Vi ledere gleder oss allerede til neste tur.

FMU har startet opp igjen, og nye og gamle medlemmer er hjertelig velkommen.

Vi har samlingene våre hver mandag fra 1800-2030.

Hageland
Syvertsens Gartneri
Skogheim Gartneri
Vi støtter
Fjære menighets arbeid

The
J. J. Ugland
Companjes
støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

Stundom er livet rikare enn fantasien

Einar Hanson var nyleg leiar for ei gruppe på fem til Kostroma i Russland. Og landsbygda rundt. «Støtteforeningen russiske barn» har over år drive hjelpearbeid i dette området. For meg vart desse dagane mykje rikare og meir spennande enn nokon gong tenkt. Slik var mine fem dagar i Russland, for ei tid tilbake, skriv Sverre Aalvik i dette reisebrevet.

FADER GEORGY

Det heile starta ved eit spennande møte med ein eldre, russisk prest; fader Georgy, som vitja Grimstad sist sommar. Han er blind på venstre auge. No skranta det andre. Dagane heldt på å bli grå og dimme for den gamle mannen. 80 år var for lengst passert. Likevel synest gode verner i Grimstad og Arendal at det var for ille at denne aktive mannen snart måtte avslutta sine mange hjelpeprosjekt, grunna synsproblem. Ei undersøking ved sykehuset viste at ein operasjon måtte bli større enn først venta. Men alt gjekk fint. Mannen ser i dag betre enn på lang tid.

Georgy Edelstein har jødisk bakgrunn. Han arbeidde vel 50 år, som professor i språkvitenskap, ved universiteta i St. Petersburg og Kostroma. Kona, Anita, var også tilsett der. Saman var dei ein familie på fire, etter at to gutar kom til.

Livshistoria til fader Georgy måtte fortelast over dagar. Ein biografi ville romma mange bind. Likevel, - nokre ord som eit bakteppe: I mogen alder fann han fram til ei trygg kristen tru. Ønskte derfor å studera til prest. Men nei, - det var og vart umogleg. Mannen hadde ei solid utdanning, og var ein vel akta professor. Det fekk greia seg, meinte dei styrande. Då han i tillegg av slo kontakt med den hemmelege etterretningstenesta, KGB, var svaret eit rungande nei. Men fader Georgy var ikkje til å stansa. Evnerik som han var, las han

i fritida, for å bli prest i den russisk-ortodokse kyrkja. Og tok sin eksamen.

I sovjet-tida var all religion sett på som reine pesten, av dei styrande. Fader Georgy møtte stengde dører alle stader. Den regimevenlege bisdommen i Kostroma, ville knapt sjå han. Men til slutt fekk han ei stilling langt ute på fattige landsbygda, der ei lokal kyrkjebygning var blitt brukt som traktorverkstad, taket var

ved ulike universitet. Slik fekk den vesle familien råd til det mest nødvendige gjennom år.

EIT VIKTIG MØTE

På landsbygda utanfor Kostroma, ein by med over 300 000 innbyggjarar nord / aust frå Moskva, møtte Einar Hanson, formingslærer ved Fjære ungdomsskole, fader Georgy for første gong. Hanson hadde då over tid, og på eige initiativ, samla inn klede m.m. til trengande i Polen, seinare Baltiske statar og Ukraina, før han enda opp i St.Petersburg og Kostroma. Lass på lass, stupakka i privatbil, rulla år etter år austover i lærarens fridagar og sommarferie. Gjennom ein kjenning fekk han høyra om den originale presten på landsbygda i Russland. Dei fann kvarandre i felles arbeid for dei fattige. Og sterke venkskapsband vart knytt.

Då Sovjet tidleg på 90-talet gjekk i full oppløysing, fall mykje saman. Eit stort kollektivbruk i lokalmiljøet vart nedlagt. Bygningar kom i forfall, tak rotne og dei rusta dørene sveia i vinden. Også skulen var i dårleg stand. Men den hadde tak og vegger, og romma var brukande på eit vis. Fader Georgy hadde lenge ønskt å starta ein heim for born, som sleit. Somme born var jaga heimefrå, for sidan å møte stengde dører, andre hadde foreldre i dags-tott rus. Overgrep og vald. I verste fall drap. For mange var livet fylt av smerte. Og framtida berre vond å tenkja på. Dette såg fader Georgy, og saman med andre starta ei ombygging av den gamle barnehagen til tenleg barneheim, Detsky dom Tsjentsy.

Einar Hanson og Tor Bjerkholt frå Grimstad, saman med Finn Løvgren og Tom Ravnaas frå Fevik, fann tidleg sa-

man og danna ei gruppe, som i dag heiter: «Støtteforening russiske barn». Først samla dei inn kr. 50 000 til nytt tak på den gamle bygningen. Romma var jamt over enkle og nedslitte, men med åra renovert og gjort varme og trivelege. Borna fylte dagane med liv. Og dei mange sår, djupt i sinnets mørkerom, vart lettare å bera for den enkelte. Det var ikkje noko lett-vint liv. Heller ikkje for personalet eller Ljuba, som styrte dagen med kjærleg og fast hand. Dette regelmessige livet, - sunn mat og varm omsorg, gjorde dagane verd å leva for borna. Gjennom mange år har støtteforening-en overført betydelege økonomiske midlar til barneheimen, som i dag er å rekna som ein av dei beste i landet. Ljuba, tidlegare idealistisk ungkommunist, har skapt ein triveleg heim for borna, som mest ingenting hadde.

BORN OG HEIMLAUSE

Ein dag vart gruppa eg var med i, invitert som middagsgjester saman ei gruppe unge menneske. Dei hadde i si tid

vokse opp på barneheimen. No var dei ferdige studentar med gode eksamenspapir. Og fleire hadde alt fått fast arbeid på den gamle bygningen. Romma var jamt over enkle og nedslitte, men med åra renovert og gjort varme og trivelege. Borna fylte dagane med liv. Og dei mange sår, djupt i sinnets mørkerom, vart lettare å bera for den enkelte. Det var ikkje noko lett-vint liv. Heller ikkje for personalet eller Ljuba, som styrte dagen med kjærleg og fast hand. Dette regelmessige livet, - sunn mat og varm omsorg, gjorde dagane verd å leva for borna. Gjennom mange år har støtteforening-en overført betydelege økonomiske midlar til barneheimen, som i dag er å rekna som ein av dei beste i landet. Ljuba, tidlegare idealistisk ungkommunist, har skapt ein triveleg heim for borna, som mest ingenting hadde.

Fader Georgy meinte at

framover var det andre grupper, som også hadde stor trong for støtte. Særleg galdt det i sjølve byen, Kostroma, - mest utan husrom for heimlause. Soup House var einaste i sitt slag i heile Kostroma. Dei enkle roma er likevel betre enn gata. Særleg vintertid med snø og kulde.

«Barnas hus» var derimot ein fest å vitja. Ekteparet Yulia og Yury Metylkin hadde gjennom år bygd opp eit team på vel 60 frivillige medhjelparar. Huset har mange trivelege tilbod, - orkester, forming og dokketeater mellom anna. Kvardagar var dørene opne etter skuletid. Mange born frå vanskeleg heimemiljø, kom stadig innom. Som gjester fekk me oppleve ein allsidig og vakker konsert over to timar. Støtteforeninga hjelper også her til økonomisk.

Born med Downs syndrom har særst vanskeleg vilkår i Russland. Folk flest veit lite, og mange foreldre kan oppleve situasjonen svært vanskeleg. Mange born blir mest bortgøymde heime, utan tilbod. Fader Georgy ville gjer-

Glade unge menneske etter mange gode år på barneheimet Detsky Dom i landsbyen Tentsy ved Kostroma.

ne lyfta fram desse som medmenneske, - alle verdfulle med sine liv. Støtteforening russiske barn, har gitt nokre midlar til dette arbeidet. Spennande var det å møte foreldre som ville bygga ei lokal gruppe til sjølvhjelp og opplysning. Mest ikkje til å tru, men det vart sagt at denne ville i så fall bli ein av dei få i dette enormt vide landet.

Ja, heldig var eg som fekk invitasjonen til denne turen, - med dei mange møte med menneske, som dagleg gjev rom og tid til unge som slit. Og treffa born og ungdom, som no vågar å sjå framover med forventning. Rørande var det å sjå gleden og takken dei uttrykte i møtet med Einar Hanson. Alt det arbeidet på fritida som «Støtteforening russiske barn» har gjort gjennom år, saman med lokale krefter i Grimstad og Arendal, gjer ord heller fattige. Det er så mykje av liv som gror og veks.

REISEBREV

...treffa born og ungdom, som no vågar å sjå framover med forventning...

Sverre Aalvik

borte, golvet oppkøyr, ein av veggene hadde eit digert hol, - brukt som dør. Anita fekk beskjed om å skilja seg, om ho framleis ville ha stillinga på universitetet. Ingen veg utanom. Det var heilt uråd for universitetet å ha ein tilsett som samstundes var gift med ein prest. Han spreidde då gift til folket! Det var grunngevinga. Men fader Georgy var mannen i hennar liv. Ho gjekk inn i ulønna, sosialt arbeid. Familieøkonomien var elendig. Men fader Georgy fann likevel råd. Han selde gamle bøker. Stundom fekk han høve å reisa til USA, der han heldt forelesingar

fjæreposten skreiv om fader Georgy og «Støtteforening russiske barn» sitt arbeid i Kostroma-området for fire år siden. Vi trykker Sverre Aalvik sitt reisebrev både som en påminning og en oppdatering.

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA GABRIEL SCOTTS FORFATTERSKAP

SCOTT OM LYKKE OG SAVN

Fra Kristoffer Trebens tale: «Du reiser for å søke lykken — er du viss på du ikke har den? Somme ser bare hva de mangler, men er blinde for hva de har. Kanskje er din ulykke den? Og du, min bekymrede venn, trenger du ikke et plaster til foten, om du skulle bli sårbar på reisen? Nå, så gjør ikke som menneskene flest straks noe går deg imot. For menneskene gir Gud eller djevelen skylden, de gir bare ikke seg selv skylden, enda skylden er første og fremst der!»

Så menn, tenkte St. Peter. — Nei gjør ikke som menneskene gjør, menneskene de klager bestandig, menneskene er aldri fornøyd. Hva er det for en jord vi lever på, sier de, det er blitt munnhellet deres om sider, det ramler ut av dem fort vekk. Men vet du hva de skulle si i stedet? Hvem er vi, som lever på jorden, skulle de si, hva er vi for slags vesener, hva er vi for elendige stymper, vi som steller oss slik som vi gjør? Jorden er bra nok, skal du huske, det er menneskene som det skorter på. Eller synes du kanskje de steller seg godt, at de har innrettet seg som de burde og gjort ut av det hva de kan? Vårherre gav dem jorden engang, en vidstrakt tumleplass for dem alle, han gav dem land og hav å forvalte, susende skoger, elver, berg — og for at det skulle gå dem vel, gav han dem også budene med, ti råd, ti regler, ti ypperlige hjelpemidler, følg dem og det vil gå dere godt. Fulgte menneskene dem —

St. Peter stakk hånden i skrep-pen. En plutselig beskjæmmelse tok ham, lappen som lå der, tillegget, forbedringen — han ville skille seg av med det straks, rive det i stumper og stykker, og drysse det ut for vær og vind.

Det gav et sett i St. Peter, han glemte alt for å lytte igjen.

Savnet, sier du, hvorfor skal savnet være til når det koster så meget å stille det? Jeg vil svare deg ett, min venn, ett som du kan ta med på veien. Vet du nå også ganske sikkert at savnet er til for å stilles? Hva om det var til for å overvinnes, for å tvinges og gjøres til intet, for å lutre og prøve din kraft? Verden er full av savn, sier du og peker på dem og gir dem navn, den savner lykke, den savner tilfredshet. På ingen måte, min venn, tvert om, verden er full av lykke, hvis menneskene bare ville ta til takke og nøye seg med den del de får. Nei, verden den savner ikke lykke, den savner nøyshet, men først og fremst savner den kjærlighet, som avler nøyshet og alt godt. Verden full av savn? Verden har ikke flere savn enn at vi nådde å stille dem alle, om hver av oss rakte vår neste hånden og gav ham en håndhjelp hver dag...

Fra «Det gylne evangelium» (utgave 1954/1974) s. 238-239.

BLI FADDER!

STØTTEFORENING RUSSISKE BARN

Bregnevn. 10, Fevik
konto 2801.02.58148

KRUSE SMITH

VI GJØR BYGG FINE

KRUSE SMITH
Eiendom

Fra idé til virkelighet

Eiendomsutvikling • Bolig • Næringsbygg

Yury og Yulia har ikke hatt ferie sammen på syv år. All deres tid har gått med til å drive barnesenteret sammen med cirka 20 frivillige, og samtidig være gode foreldre for sine tre egne barn. Noen så at de trengte et avbrekk. Det ble ferie hos gode venner i Grimstad.

Yury og Yulia sammen med gode venner i Grimstad. Einar Hanson har invitert til kaffe hjemme hos seg. Fra v. Yury Metelkin, Olga Nilsen, Tom Ravnaas, Elena Olsen, Finn Løvgren, Tor Bjerkholt, Einar Hanson og Yulia Metelkina.

Primus motor

Gjestene er reist, og Einar Hanson skal snart få en velfortjent pause etter uker som vertskap for vennene fra Russland. Men først har jeg bedt om å få en prat med min gamle sløydlerer, og «mannen bak» Støtteforeningen russiske barn. Jeg håper ikke jeg bidro til det, men han gikk etter hvert trøtt av lærerjobben, forteller han, og måtte finne på noen annet.

En høyere plan

– Det kan se ut som mange ting skjer tilfeldig, sier han, men av og til må en lure på om det ikke er en større plan. Jeg startet en liten bedrift med møbeltapetsering og trengte en varebil. Men ved siden av bilen hadde sett seg ut, sto en minibuss for funksjonshemmede, som var både billigere og mindre kjørt. Så ble det den, og dermed startet et engasjement som har vart siden 1987. Via sin søster, som hadde vært engasjert i en hjelpesending fra Kristiansand til Gdansk, fikk han noen kontakter. Så slo det ned i ham at den minibussen sto jo der – han kunne jo bruke den og ta en tur østover. Som tenkt så gjort. Den ene kontakten hans, en lektor som jobbet litt for Lech Walesa og litt for en biskop, fortalte at de trengte fem rullestoler.

– «Det får du» sa jeg, «for de kom inn i garasjen i går!» To uker seinere ringte jeg for å sjekke om det var i orden med hvor vi skulle bo, og spurte samtidig om de trengte noe mer. «Vi trenger fem rullestoler til barn», sa hun. «Det får du» kunne jeg svare, «for de kom inn i garasjen i går.» Jeg hadde ti rullestoler i garasjen... Selvsagt er det noen som vil si at slikt skjer tilfeldig, men jeg opplevde det så sterkt at her var det en som hadde grepet inn.

– Det var starten, og Einar får tårer i øynene når han forteller dette, som skulle bli en av mange situasjoner hvor han har erfart det så konkret at ting er blitt lagt til rette og at Gud har grepet inn og handlet.

Korrupsjon og dyr lærdom

De ble ti stykker på den første turen til Polen, og alt da skulle han få stifte bekjentskap med det korrupsjonen i landet, og at man måtte velge sine betrodde med omhu. Kirken og presteskaper var intet unntak. Biskopen traff han alt første morgenen, og han viste stor interesse for Norge og hjelpearbeidet. Men da de seinere skulle ha en hyggelig middag sammen med inviterte polakker, var det en student som trakk ham til side og ba ham avslutte forbindelsen med biskopen straks. Einar gikk rett på sak neste morgen, og biskopen lot aldri høre fra seg igjen.

– Så da spurte jeg denne studenten: «Hva gjøre vi nå?»

– Det bor en kar borti gata her som heter Lech Walesa, sa hun.

– Kona hans er aktiv i en del hjelpearbeid og flink til å ruske opp i saker og ting.

Einar skrev to brev til henne, og neste gang de var nedover hadde hun tatt affære. Mye

foreldre jobber som frivillige på senteret.

En enda større visjon

Vel 20 kilometer fra barnesenteret i Kostroma har Yury og Yulia kommet over en forlatt kirke. På stedet er det også en kirkegård, fire forlatte hus, og en elv renner forbi. I nærheten er det en liten skole som er i drift. Drømmen er å sette kirken i stand og skape en levende barneby på der. Yury og Yulia vurderer å flytte til stedet allerede neste år og begynne på arbeidet. De har fått kontakt med flere som er oppglødd av tanken på å skape nytt liv der, blant annet etterkommere etter den siste presten som virket i kirken. Det er også laget en planskisse for stedet og mye historie er gravd frem. Blant annet har de funnet ut kirken ble vigslert i 1796. Derfor var det veldig spesielt for de to å overvære sommerkonserten i Eide kirke. For det første å oppdage at Eide kirke var vigslert samme år som «deres egen kirke», og dernest å oppleve at kirken kunne være ramme om et slikt arrangement.

– Vi drømmer om at våre barn en gang skal kunne synge og spille og opptre i kirken på denne måten, fortalte de to. Yury, som tidligere har takket nei til prestestilling, fordi han mente at hans kall var noe annet, er ikke fremmed for at han en gang i fremtiden vil være prest i denne kirken. Men om han ikke selv blir prest i kirken deres, så blir kanskje den yngste sønnen det. Han viser takter i så måte, forteller Yury.

– For oss ble det en bekrefteelse på at vi er i Guds plan, da vi kom til Eide kirke den kvelden, fortalte de opprømt. På forskjellige vis har de fått visjonen sin bekreftet. I Moskva ble Yulia kontaktet av et menneske som leste for henne Jer. 58,12, og sa at hun trodde dette verset hadde noe med henne å gjøre.

Dine gamle ruiner skal bygges opp igjen, du skal gjenreise grunnmurer fra eldgamle slekter. Du skal kalles Den som murer igjen revner, Den som setter i stand veier så folk kan bo der.

Det er et overordentlig stort arbeid som venter, og de ser på det som et livsprosjekt. Noe sier meg at de vil lykkes. De setter sin lit til Gud og at han vil gjøre det han har satt seg fore å utrette gjennom deres arbeid og lydighet mot det de anser som sitt kall.

– Vi drømmer om at våre barn en gang skal kunne synge og spille og opptre i kirken på denne måten, fortalte de to. Yury, som tidligere har takket nei til prestestilling, fordi han mente at hans kall var noe annet, er ikke fremmed for at han en gang i fremtiden vil være prest i denne kirken. Men om han ikke selv blir prest i kirken deres, så blir kanskje den yngste sønnen det. Han viser takter i så måte, forteller Yury.

fentlig støtte. De har en del gode venner og støttespillere og sponsorer, blant annet i Grimstad og på New Zealand.

I tillegg til gatebarn, er brukerne også lavinntektsfamilier med mange barn og eneforsørger-familier. Senteret støtter det lokale barnehospital med bleier, klær og leker. De besøker små og mentalt syke barn på sykehus og støtter dem med føttøy, hygieneartikler, leker, sportsutstyr og formingsmateriell, og hjelper til med konsultasjon hos lege eller øyelege/optiker. Også gravide og mindreårige jenter får hjulpet til konseptasjon hos spesialister og praktisk støtte i form av babyutstyr og klær. Mange av barna har foreldre som sitter i fengsel. Her prøver senteret å bidra til å gjenopprette brutte relasjoner og assistere i rehabilitering som kan føre straffedømte foreldre tilbake i jobb og vise omsorg for barna

deres og øvrig familie. Gjennom skoleåret tilbyr de barn og foreldre (evt. verge) aktiviteter i kunst og håndverk, moralsk og åndelig opplæring, musikk og teater, og barnas brassband. Barna oppmuntres til å prøv og utvikle sine egne evner og ferdigheter, til å lage gjenstander og forestillinger som i neste omgang kan være til hjelp og glede for andre. Rett og slett det vi lærte som små: «Den største gleden du kan ha det er å gjøre andre glad!» Det er fortsatt gyldig lærdom. Virksomheten vokser i stor grad som «ringer i vannet»-fenomenet. Det gode de gjør for og i lokalsamfunnet sitt blir lagt merke til, og det trekker seg både brukere og frivillige medarbeidere og støttespillere. Også deres egne barn på 15, 14 og 12 er engasjert i arbeidet på senteret. Yurys foreldre bor et stykke unna, og fungerer som avlastning i perioder. Yulias

Nøkkelordet er «omsorg»

Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Dette blir en artikkel fra hjertet. Jeg har møtt Yury og Yulia fra Kostroma i Russland, som har vært på sommerferie i Grimstad og besøkt gode venner i Støtteforeningen for russiske barn. Ekteparet drevet et senter for gatebarn og barn som ikke har voksne som fullt ut er i stand til å ta seg av dem. Dette er deres livs prosjekt og de har store visjoner for fremtiden. Det er vanskelig å ikke bli engasjert av et slikt møte.

Hvem er et dette unge paret i slutten av trettiåra, hva er visjonen deres, og hva er drivkraften bak engasjement?

Bekreftelser

På forskjellige vis og fra ulikt hold har de fått bekreftelser som gjør dem overbevist om at dette er et arbeid som Gud vil at de skal gjøre. Derfor bruker de liten tid på å

be andre om støtte. De har tillit til at Gud vil sørge for at de får de nødvendige midlene og mulighetene for å holde på. Formelt har de nå holdt det gående siden 2003, men i praksis i 17 år. På slutten av nittitallet slo nedgangstidene for fullt inn i det russiske samfunnet. Det ble «utider» som de sier. Bedrifter gikk over ende, mange ble arbeidsløse og ute av stand til å forsørge familiene sine, mange ble offer for alkoholen og familier raknet. Barna ble gående for lut og kaldt vann, omsorgssvikt bredte om seg, og antallet gatebarn steg. Mange barn hadde knapt tak over hodet, men ingen til å lære dem å leve. Barn drev gatelangs og banket på tilfeldige dører for å få hjelp til det daglige livsoppholdet. Mange av barna faller mellom to stoler. De har ikke oppegående omsorgspersoner hjemme, men er heller ikke foreldreløse (som har visse sosiale rettigheter).

Et barnesenter

En dag banket det også på døra hos Yury og Yulia, og de forsto at her var det en stor oppgave som ventet på noen som var villige til å stille opp og vise omsorg for et stort antall barn som var i ferd med å gå i hundene.

Og stikkordet er på alle måter «omsorg». Barna trengte omsorg for sin egen del, men de trengte også å lære selv å vise omsorg for andre og skape gode relasjoner mellom seg selv og andre mennesker.

Hjemmet deres ble fort for lite til å huse dette engasjementet, og tanken om et større senter ble født. De fikk etablere seg i et bygg som kommunen eide. Yury studerte en del juss rett og slett for å finne ut av hvilke lover som gjaldt og hvilke rettigheter de og barna kunne vise til. Det har resultert i at de i dag kun betaler kommunale avgifter foreldreløse (som har visse sosiale rettigheter). Ut over det mottar de ingen of-

EN RETT OG EN VRANG

Strikkekafé kaller de det. Et kreativt fellesskap. Klara Tveito og Eva Gjesdal og noen flere «jenter» vil starte ett nytt formiddagstilbud for voksne jenter i Fevik kirke. – En rett og en vrang er slik livet kan være, derfor navnet, sier de to.

Oppstart blir torsdag 11. september kl. 12.00 starter de opp med «En rett og en vrang» i Fevik kirke.

– Dette er en strikkekafé for voksne «jenter» som ønsker å treffes i et uforpliktende, spennende og kreativt fellesskap, forteller de fra hagekroken hjemme hos Klara.

– Vi tenker å møtes 2. torsdag i hver måned, så det blir 4 treff før jul. Vi begynner klokka 12, så de spreke damene som har trimmet på Express kan rekke opp til kirken.

«En rett og en vrang» er forståelig for dem som kan strikke, men her antydes noe mer?

– Vi tenker jo på å bruke strikkepinner eller gjøre annet håndarbeide! Men det er jo også slik livet kan være, så derfor navnet. Så ja, vi tenker oss litt mer enn håndarbeid, bekrefter de.

– Vi starter med en enkel og «grønn» servering. Deretter ønsker vi å få dagens «krydder»! Det skal være en gjest som kommer og formidler noe som er viktig for henne. Det kan være fra biblioteket, eller en annen leseglad som formidler noe. «Hvordan leve godt med sykdom?», kan være et annet tema. En for-

midler noe om hvordan «leve et enklere liv», så henne vil vi spørre. Finnes det noe lurt turistforeningen kan formidle? Har eventyr noen betydning for oss? Osv! Og ikke minst «Vis og fortell» – del med oss hva du lager! Alle trenger vi ideer og inspirasjon! Har du andre forslag? Fortell oss om dem! Og så er det selvfølgelig håndarbeid og samtale, utveksling av ideer.

De to kan visst fort gjøre ønskelisten lenger...

– Vi er i kirken, så rammene vil være faste og gjenkjennelige fra gang til gang, med enkel åpning og avslutning.

Vi håper riktig mange ønsker å være med på dette. Vi er en liten gruppe som forder ansvar for dagene, og har du lyst til å være med, så

er du velkommen. For å dekke utgifter trenger vi 50 kr. fra hver som kommer!

Velkommen da, 11. september klokka 12.00.

*På vegne av «jentene»:
Eva Gjesdal og Klara Tveito*

Sammen med andre voksne jenter vil Klara Tveito og Eva Gjesdal dra igang et kreativt formiddagsfellesskap i Fevik kirke. De satser på fire samlinger før jul.

VI KAN BIL!

- SERVICE/REP – ALLE MERKER
- EU-KONTROLL
- BILGLASS, REP/BYTT
- LAKK/KAROSSERI
- SKADETAKSERING
- FALCK BILREDNING (24 T)
- ORG. OPEL-SAAB VERKSTED

JP & Thygesen AS

LILLESANDSVN. 29, 4877 GRIMSTAD
TLF 37 25 29 30 www.jpthygesen.no

MARK ASTRUP

JENS PETTER FOSSETH

CHRISTIAN THERKILØSEN

sport 1
GRIMSTAD

Storgaten 31 Tel. 370 41400
ÅPENT: Man-Ons 09-17 Tor-Fre 09-19 Lørdag 10-16